

P r v ý s o u d vyhlásiv v příklep, prohlásil zároveň, že příklep nemůže býti učiněn bezúčinným předražkem, poněvadž nejvyšší podání činí více než $\frac{3}{4}$ odhadní ceny. **R e k u r s n í s o u d** rozhodl, že předražek je přípustný. **D ů v o d y:** Odhadní cena i s příslušenstvím činí 54.540 Kč. Při dražbě dne 23. března 1935 dosaženo bylo 40.400 Kč. V mylném předpokladu, že nejnižší podání činí 35.867 Kč, stanovil první soud ve vyhlášce o udělení příklepu, že předražek je nepřípustný, ježto nejvyšší podání činí více než $\frac{3}{4}$ odhadní ceny. Podle § 195 odst. 1 ex. ř. může dražba předražkem učiněna býti neúčinnou, nedosahuje-li nejvyšší podání, za které byl udělen příklep, $\frac{3}{4}$ odhadní ceny nemovitosti a příslušenství. Dle shora uvedeného činí odhadní cena nemovitosti s příslušenstvím 54.540 Kč a nikoliv pouze 53.800 Kč. Nejvyšší podání per 40.400 Kč tudíž nedosahuje tří čtvrtin odhadní ceny (tři čtvrtiny odhadní ceny činí 40.897 Kč 50 h), jest tudíž předražek přípustný.

N e j v ý š š í s o u d změnil usnesení rekursního soudu tak, že odmítl rekurs do rozhodnutí prvního soudu.

D ů v o d y :

Jak v motivech k exekučnímu řádu (materialie I. str. 543) se uvádí a jak se také podává z ustanovení exekučního řádu jednajících o příklepu (§ 183 a násl.) a o předražku (§§ 195 a násl.), jest oznámení ve vyhlášení příklepu o možnosti předražku, o výši docíleného nejvyššího podání, o nejmenší částce předražku a o lhůtě k jeho vznesení jen informací pro veřejnost a případné zájemce na předražku a nemá ona část vyhlášky takového účinku nebo významu, že by pro účastníky exekučního řízení nebo třetí osoby zakládala právo. Bylo-li vyhlášeno, že předražek není přípustný, nebrání to, aby byl předražek ve lhůtě podle § 196 ex. řádu vznesen a jsou-li oprávněny podmínky, aby předražek byl přijat, a naopak, uvedeno-li ve vyhlášce, že předražek je přípustný, avšak podmínky pro předražek dány nejsou, neznamena to, že musí předražek soudem býti přijat. Vyhláškou příklepu pokud se týče její uvedené informační části není dotčen ani příklep a práva z něho plynoucí, ani není dotčeno případné oprávnění k předražku. Vychází-li se z tohoto hlediska, že vyhláška, týkající se předražku je jen informací, pak není vyhláška v uvedeném bodu soudním usnesením v pravém slova smyslu a protože na právu účastníků, pokud jde o předražek, nic na jejich úkor nemění, není rekurs proti vyhlášce příklepu, nanejvýš proti její části informační přípustný. Nebyl tedy přípustný ani rekurs proti vyhlášce, pokud se týče proti tomu, že v ní byl předražek uváděn jako nepřípustný, a rekursní soud měl rekurs odmítnouti.

Čís. 14696.

K § 14 c. ř. s.

Jsou-li žalovány dvě osoby, jež společně koupily nedílnou věc s výhradou vlastnictví věci do zaplacení ceny kupní, na vydání této věci rukou společnou a nedílnou, jde o nerozlučné společenství rozepře.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1935, Rv I 109/34.)

Žalobce žádá žalobou vlastnickou na obou žalovaných Františku a Karlu S-ovi, majitelích závodu truhlářského, aby mu vydali rukou spo-

lečnou a nerozdílnou kombinovanou pásmovou pilu s příslušenstvím, kterou od něho koupili kupní smlouvou, tvrdě, že kupní cenu včas dospělosti nezaplatili. Nižší soudy zamítнувše žalobu proti Františku S-ovi kontradiktorním rozsudkem uznaly zároveň proti Karlu S-ovi podle žaloby rozsudkem pro zmeškání.

Nevyšší soud zamítl žalobu i proti Karlu S-ovi.

Důvody:

Žalobce žaluje oba žalované o vydání nedílného předmětu, pásmové pily, kterou prodal jedinou smlouvou oběma společně k nerozdílné ruce, takže je zřejmo již z povahy sporného právního poměru, jak byl v žalobě tvrzeno, že účinek rozsudku se vztahuje stejně k oběma žalovaným spolčníkům Františku i Karlu S., že ti tu tudíž tvoří jednotnou stranu sporu. Právní názor odvolacího soudu, že solidarita závazku ještě nezakládá nerozlučné společenství rozepře, jest sice správný, avšak v souzeném případě vyplývá nerozlučnost společenství rozepře nikoli ze solidarity, nýbrž z nedílnosti předmětu sporu, z nemožnosti, aby o společné věci, o jejíž vydání z důvodu vlastnického práva se žaluje, byl vydán různý rozsudek ohledně každého spolčníka, jest tedy právní názor odvolacího soudu v té příčině mylným (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Dle § 14 c. ř. s. vztahuje se při nerozlučném společenství rozepře, je-li některý spolčník liknavý, účinek procesního úkonu druhého spolčníka, jenž byl v rozepři činným, také na spolčníka liknavého a prospívá tomuto tak, jakoby sám byl onen procesní úkon předsevzal. Vzhledem k tomu neměl, když k prvnímu ústnímu jednání se dostavil procesní zmocněnec žalovaných Františka a Karla S., i když nemohl ihned prokázat zmocnění Karla S. a je též v určené osmidenní lhůtě neprokázal, býti proti Karlu S. vydán rozsudek pro zmeškání dle § 398 c. ř. s., nýbrž měly námitky, přednesené Františkem S., pokud se týče jeho zmocněncem, býti, i když by tento byl nepředložil plné moci Karla S., posuzovány tak, jako by byly předneseny oběma žalovanými spolčníky rozepře a neměl býti proti Karlu S. vydán rozsudek pro zmeškání. Posoudily tedy v tom směru nižší soudy případ mylně po právní stránce (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Rozsudek pro zmeškání proti Karlu S. byl vydán až po provedení celého řízení před soudem první stolice. Měl proto první soud, rozhoduje věc, přihlížeti dle § 14 c. ř. s. i ohledně Karla S. ke všem dalším výsledkům sporu. Poněvadž pak podle těchto je žaloba bezdůvodnou i pokud se týká Karla S., měla býti zamítnuta ohledně obou žalovaných. Poněvadž se tak, pokud jde o Karla S., nestalo, nýbrž naopak byl týž kontumačním rozsudkem odsouzen dle žalobní prosby, byla věc po právní stránce (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) mylně posouzena.

— Čís. 14697 —

§ 36 zákona čís. 20/10 ř. z. o obchodních pomocnících.

Smlouva, již je vysloven zákaz soutěžení činnosti zaměstnancovy na pět let po skončení služebního poměru, jest neplatna, pokud zákaz přesahuje dobu roční.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1935, Rv I 895/35.)